

Jinak (22.3.2012)

Jsou chvíle, kdy člověk strne v šoku nad nějakou událostí a vůbec netuší, co bude dál, jen si naprosto jasně uvědomuje, že odteď bude všechno jinak. Někdy je ten pocit celosvětový, jako třeba když jsme v přímém přenosu mohli sledovat pád Dvojčat 11. září 2001, jindy lokálnější; pro obyvatele belgických obcí, jejichž děti zahynuly v nedávných dnech ve švýcarském tunelu, už nikdy nebude život stejný jako dřív.

Ale nemusí jít vždy jen o takové mezní a tragické situace, týkající se velkého počtu lidí. Asi mnohem častěji se dotýkáme milníků mnohem niternějších a intimnějších, jen si to zdaleka ne pokaždé uvědomujeme. Někdy i nepatrné nové poznání nebo drobný zážitek nás může posunout jinam. Občas nám bleskne hlavou, že pro nás začal další rok nula, ale mnohem častěji jen zpětně dohledáváme v paměti, kde a kdy se začala odvíjet naše současnost.

Je asi mnohem lepší neuvědomovat si ty milníky. Protože často na konci cesty, kterou jsme prošli s hrdým vědomím toho, že všechno je teď jiné, nové, změněné a v naší režii, nakonec zjistíme, že všechno bylo a je ještě úplně jinak.

(Náš Zvířetník, 22.3.2012)

<http://naszviretnik.net/2012/03/22/105x148-jinak/>

{fshare}